

Η Θυσία του Δαβίδ

Εδάφιο κλειδί: «Ο δε βασιλεύς Δαβίδ είπε προς τον Ορνάν, Ουχί· αλλ' εξάπαντος θέλω αγοράσει αυτό εις την αξίαν τιμήν· διότι δεν θέλω λάβει το σον διά τον Κύριον, ουδέ θέλω προσφέρει ολοκαύτωμα δωρεάν.»
— *Α' Χρονικών 21:24*

Επιλεγμένα εδάφια:
Α' Χρονικών 21:14-30

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΠΕ για τον Δαβίδ ότι ήταν άνθρωπος κατά την καρδίαν αυτού. (Α' Σαμ. 13:14· Πράξεις 13:22) Αυτό δεν συνέβη επειδή ο Δαβίδ δεν αμάρτησε ποτέ, αλλά λόγω της ταπεινοφροσύνης και της μετανοημένης καρδιάς του όταν επιστούσαν την προσοχή στις αμαρτίες του.

Εκφράζοντας τα ενδόμυχα συναισθήματά του, ο Δαβίδ έγραψε: «Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί, Θεέ· και πνεύμα ευθές ανανέωσον εντός μου.» (Ψαλμ. 51:10) Αναγνώρισε ότι, από τη φύση, η καρδιά του δεν ήταν πάντα καθαρή, και ότι, λόγω της αδυναμίας της σάρκας, ήταν επιρρεπής μερικές φορές να εκδηλώσει ένα εσφαλμένο πνεύμα. Εντούτοις, δεν συμπαθούσε τις αμαρτίες του και προσευχόταν στον Θεό να καθαριστεί και να ανανεωθεί μέσα του ένα «σωστό (ή ευθές) πνεύμα».

Ένα παράδειγμα της μετανοημένης καρδιάς του Δαβίδ είναι όταν αμάρτησε ενώπιον του Κυρίου παρακούοντας την εντολή να μην αριθμηθεί ο λαός του

Ισραήλ, παρά τις διαμαρτυρίες του Ιωάβ, αρχηγού των στρατευμάτων. Τότε ο Κύριος μίλησε στον Γαδ, τον μάντη ή τον προφήτη του Δαβίδ, και του έδωσε εντολή να πει στον Δαβίδ να επιλέξει μία από τις τρεις επιλογές τιμωρίας για αυτό το παράπτωμα: τρία χρόνια πείνας, τρεις μήνες για να καταστραφούν από τους εχθρούς ή τρεις ημέρες επιδημίας. Συνειδητοποιώντας τη δική του αδυναμία, ο Δαβίδ, με ταπεινοφροσύνη, αρνήθηκε να κάνει μια επιλογή και εξήγησε ότι προτιμούσε να αφήσει το θέμα στα χέρια του Κυρίου, γνωρίζοντας ότι «πολύ μεγάλα είναι τα ελέη του». —Β' Σαμ. 24:2-4· Β' Χρον. 21:1-13

Ο Θεός επέλεξε τις τρεις ημέρες τιμωρίας με την επιδημία και σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα πέθαναν εβδομήντα χιλιάδες άνδρες του Ισραήλ. Τότε ο Θεός έστειλε έναν άγγελο στην Ιερουσαλήμ για να την καταστρέψει, αλλά αμέσως μετά είπε στον άγγελο: «Αρκεί ήδη· σύρε την χείρα σου. Ίστατο δε ο άγγελος του Κυρίου πλησίον του αλωνίου του Ορνάν του Ιεβουσαίου.» Ο Δαβίδ παρακάλεσε τον Θεό, αναγνωρίζοντας ότι ήταν αυτός που αμάρτησε και όχι ο λαός, και ζήτησε η τιμωρία του Θεού να είναι πάνω του. —εδ. 14-17

Μέσω του αγγέλου, ο Θεός έδωσε εντολή στον Δαβίδ να πάει και «να στήσεις θυσιαστήριο στον Κύριο στο αλώνι του Ορνάν του Ιεβουσαίου» και να προσφέρει θυσία στον Κύριο. Ο Ορνάν πρώτα «είδε τον άγγελο» και μετά είδε τον Ντέιβιντ (Δαβίδ, δηλαδή) να φτάνει. Ο Ντέιβιντ ζήτησε να πληρώσει «την πλήρη τιμή» για το αλώνι. Αφού το αγόρασε, πρόσφερε «ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές, και επικαλέστηκε τον Κύριο». Ο Κύριος «του απάντησε από τον ουρανό με φωτιά πάνω στο θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος». Με βάση αυτές τις θυσίες, ο Κύριος σταμάτησε την πανούκλα. —εδ. 18-28

Η ειλικρίνεια της αφοσίωσης του Ντέιβιντ στον Κύριο αποκαλύπτεται όμορφα από την επιμονή του να αγοράσει σε πλήρη τιμή το αλώνι του Ορνάν για να το χρησιμοποιήσει για να προσφέρει θυσίες στον Κύριο, αντί να το δεχθεί ως δώρο ή να πληρώσει μικρότερο ποσό. Εξήγησε ότι δεν ήθελε να προσφέρει ολοκαυτώματα στον Κύριο που δεν του κόστισαν τίποτα. (εδ. 24) Αυτό είναι ένα καλό μάθημα για όλο το λαό του Θεού. Εάν θυσιάζουμε στην υπηρεσία του Κυρίου μόνο αυτό που δεν χρειαζόμαστε ούτως ή άλλως ή που δεν έχουμε άλλη χρήση, δίνουμε ελάχιστα ή καθόλου στοιχεία αληθινής αφοσίωσης σε αυτόν.

Ως τελευταία σημείωση για την αυτήν την αφήγηση, το αλώνι του Ορνάν, το οποίο είχε αγοράσει ο Δαβίδ, ήταν το μέρος όπου ο Σολομών θα χτίσει αργότερα τον ναό, «τον οίκο του ΚΥΡΙΟΥ». —Β' Χρον. 3:1 ■